AUGUSTINUS
Admont, 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Ad id qppe refertur cui pign ē. & semp pign alicui rei pign est.
Hū q cū dicim pign patris & filii. possum uicissim dicere patrē
pignoris aut filiū pignoris. Et ū cū dicim donū patris & filii
n qdē possum dicere patrē doni aut filiū doni. s; ut hec uicissim
respondeant dicimus donū donatoris & donatorē doni. qa hic potuit
iuueniri usitatū uocabulū illic n potuit. Intuitū dm n ta pncipia
s; unū ēē pncipiū qa & pat & filio & spē scō un creator ē sic & un ds.
Dicet q relatiue pat. idemq; relatiue dr pncipiū. & sicq; forte . xiii.
aliud. Si ipse pat ad filiū dr pncipiū. pncipiū ō ad oia
q ab ipso s. hē dr relatiue filio. relatiue dr & uerbū & imago
& in oib bis uocabulis ad patrē referūt. nich aū hoc pat dr.
Et pncipiū dr filio. cū enī diceret ea tu qs es respondit. pn
cipiū q & loqr uob. Si nūqd patris pncipiū. Creatorē se qppe
ostendere uolunt cū se dicē ēē pncipiū. sic & pat pncipiū ē
creature eo q ab ipso s oia. Hā & creator relatiue dr ad cre
aturā sic dns ad seruū. & ido cū dicim & patrē pncipiū
& filiū pncipiū. n duo pncipia creature dicim qa pat & fili simt ad creaturā unū pncipiū ē sic un creator sic un ds. Si aū q teq; in se manet & gignit aliq; t opat pncipiū ē rei quā gignit t ei quā opat n possum eā negare spm sēm recte dici pncipiū. qa n cū separam ab appellatione creatoris. & sēptū ē de illo q operatur & utiq; i se manens opat. Non enī in aliq; eo q q opat ipse mutat & uertit Et q opat uide. Vnicuiq; aū inqt dat manifestatio spē ad utilitatē. alii qdē dat p spm sermo sapie. alii sermo scientie secm eundē spm. alii aū fides i eodē spū. alii donatio curationū in uno spū. alii operationes uirtutū.